

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-65/16

Istanbul Lojistik Ltd
prieš
Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(*Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos asociacijos susitarimas – 9 straipsnis – EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimas Nr. 1/95 – 4, 5 ir 7 straipsniai – Muitų sąjunga – Vežimas kelių transportu – Motorinių transporto priemonių mokestis – Turkijoje registruotų sunkiasvorių transporto priemonių, kertančių Vengriją tranzitu, apmokestinimas)

Santrauka – 2017 m. spalio 19 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas

1. *Tarptautiniai susitarimai – EEB ir Turkijos asociacijos susitarimas – Muitų sąjunga – EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/95 nuostatų ir SESV normų tapatumas – Aiškinimas pagal atitinkamoje srityje priimtus Teisingumo Teismo sprendimus*

(*SESV 30 straipsnis; EEB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/95 4 ir 66 straipsniai*)

2. *Tarptautiniai susitarimai – EEB ir Turkijos asociacijos susitarimas – Muitų sąjunga – EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/95 nuostatų ir SESV normų tapatumas – Motorinių transporto priemonių mokestis, taikomas Turkijoje registruotoms sunkiasvorėms transporto priemonėms, tranzitu važiuojančioms per Vengrijos teritoriją – Lygiaverčio poveikio mokėjimas – Neleistinumas*

(*SESV 30 straipsnis; EEB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/95 4 ir 66 straipsniai*)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 37, 38 ir 44 punktus)

2. 1995 m. gruodžio 22 d. EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/95 dėl galutinio muitų sąjungos etapo įgyvendinimo 4 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad motorinių transporto priemonių mokestis, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kurį turi mokėti Turkijoje registruotų sunkiasvorių transporto priemonių valdytojai už transporto priemones, tranzitu važiuojančias per Vengrijos teritoriją, yra muitui lygiaverčio poveikio mokėjimas, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį.

Todėl primintina, kad bet kokia vienašališkai nustatyta pinigine prievole, kad ir kokia maža ji būtų, nepaisant pavadinimo ar taikymo būdo, kuri prekėms taikoma dėl to, kad jos kerta sieną, ir kuri nėra muitas tikrąja šio žodžio prasme, yra lygiaverčio poveikio mokėjimas, kaip tai suprantama pagal SESV 28 ir 30 straipsnius (2007 m. sausio 18 d. Sprendimo *Brzeziński*, C-313/05, EU:C:2007:33, 22 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo *Orgacom*, C-254/13,

EU:C:2014:2251, 23 punktas). Muitams lygiaverčio poveikio mokėjimų draudimas pateisinamas tuo, kad šie mokėjimai sudaro prekių judėjimo kliūčių, nes dirbtinai pakelia importuojamų ar eksportuojamų prekių kainą, palyginti su nacionalinėmis prekėmis (1991 m. kovo 21 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-209/89, EU:C:1991:139, 7 punktas).

Be to, lygiaverčio poveikio mokėjimai yra draudžiami, neatsižvelgiant į jų taikymo tikslą ir iš jų gaunamų pajamų paskirtį (2007 m. birželio 21 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-173/05, EU:C:2007:362, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

Be to, muitų sąjunga neišvengiamai suponuoja laisvo prekių judėjimo tarp valstybių narių užtikrinimą. Ši laisvė nebūtų išbaigta, jei valstybės narės galėtų kaip nors kliudyti tranzitiniam prekių judėjimui ar jį apsunkinti. Todėl kaip muitų sąjungos pasekmę ir dėl bendro valstybių narių intereso reikia pripažinti tai, kad egzistuoja bendrasis prekių tranzito laisvės Sąjungoje principas (2007 m. birželio 21 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-173/05, EU:C:2007:362, 31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Valstybės narės pakenktų šiam principui, jeigu tranzitu per jų teritoriją gabenamoms prekėms taikytų tranzito muitus arba kitus su tranzitu susietus mokesčius (1983 m. kovo 16 d. Sprendimo *SIOT*, 266/81, EU:C:1983:77, 19 punktas).

Be to, pažymėtina, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog mokestis, kurio mokėjimą lemiantis įvykis yra prekių vežimas ir kuris renkamas ne už pačią prekę, bet už su preke susijusią būtiną veiklą, gali patekti į SESV 30 straipsnio taikymo sritį (2008 m. liepos 17 d. Sprendimo *Essent Netwerk Noord ir kt.*, C-206/06, EU:C:2008:413, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Toks mokestis faktiškai taikomas pačioms prekėms, nors renkamas už jų vežimą arba naudojimąsi keliais, ir jį pirmiausia sumoka sunkiasvorės transporto priemonės valdytojas (šiuo klausimu žr. 1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *Haahr Petroleum*, C-90/94, EU:C:1997:368, 38 punktą).

Todėl, atsižvelgiant į šio sprendimo 40–43 punktuose nurodytą jurisprudenciją, konstatuotina, kad nors motorinių transporto priemonių mokestis renkamas ne už pačias prekes, jis taikomas trečiojoje šalyje, būtent Turkijoje, registruotomis transporto priemonėmis vežamoms prekėms, kai kertama Vengrijos siena, o ne vežimo paslaugai, kaip teigia Vengrijos ir Italijos vyriausybės.

(žr. 39, 40, 42, 43, 46, 49 punktus ir rezoliucinę dalį)